

Sygn. akt **II K 81/16 (1 Ds. (...).2015)**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kochan

Protokolant: Sylwia Sobczak - Piżuch

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Śródmieście ---

po rozpoznaniu sprawy:

G. A.

córki E. i A. z domu L.

urodzonej (...) we W.

PESEL (...)

oskarżonej o to, że:

w dniu 18 grudnia 2015 roku we W. ze sklepu (...) przy pl. (...) zabrała celem przywłaszczenia różnego rodzaju perfumy wartość łącznej 1329,94 zł na szkodę (...) S. A., przy czym zarzucanego czynu dopuściła się, działając w warunkach powrotu do przestępstwa, gdyż była uprzednio skazana wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej Wydział XII Karny z dnia 15 grudnia 2009 r. o sygn. XII K 378/08 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywała w okresie od 15 stycznia 2008 r. do 23 lipca 2009 r. i na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywała w okresie 23 lipca 2009 r. do 17 maja 2011 r.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje G. A. za winną czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 64 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej okres zatrzymania w dniach 18 grudnia 2015 r. – 19 grudnia 2015 r., tj. dwa dni;

III. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) - k. 76, poz. 1 – torby czarnej i zarządza jej zniszczenie;

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 110 (sto dziesięć) zł i opłatę w kwocie 120 (sto dwadzieścia) zł.

Sygn. akt II K 81/16

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 grudnia 2015r. w godzinach popołudniowych G. A. udała się do sklepu (...) mieszczącego się przy pl. (...) we W. w celu dokonania kradzieży mienia. W tym celu miała ze sobą torbę specjalnie przygotowaną do dokonania kradzieży – jej wnętrze było wyłożone folią aluminiową, po to, aby bramki antykradzieżowe nie zareagowały na czujniki umieszczone na produktach.

Dowód : wyjaśnienia oskarżonej G. A., k. 22

protokół przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów, k. 4-6

Będąc na miejscu G. A. udała się w alejkę z perfumami i zaczęła pakować do torebki butelki z perfumami. Było to sześć sztuk perfum różnych marek, tj. C. E. o wartości 229,99 zł (dwa opakowania); H. B. o wartości 199,99 zł (dwa opakowania); CK M. o wartości 189,99 zł (dwa opakowania).

Dowód : wyjaśnienia oskarżonej G. A., k. 22

zeznania świadka J. T., k. 12

Po dokonaniu zaboru w/w rzeczy G. A. udała się do wyjścia nie płacąc za nie. Gdy przekroczyła linię kas, ochroniarz, który widział na monitoringu zaistniałą sytuację, próbował ją ująć, jednakże kobieta zaczęła uciekać. Ochroniarz dogonił ją poza terenem sklepu, tj. w podziemiach Ronda (...), ujął ją i zaprowadził do pomieszczenia gospodarczego, by tam oczekiwała na przyjazd funkcjonariuszy Policji.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonej G. A., k. 22

zeznania świadka J. T., k. 12

Po przybyciu patrolu Policji w torbie należącej do kobiety ujawniono trzy opakowania perfum, tj. C. E. o wartości 229,99 zł; H. B. o wartości 199,99 zł oraz CK M. o wartości 189,99 zł. Pozostałe trzy opakowania G. A. w obecności ochroniarza wyrzuciła do pojemnika znajdującego się na zapleczu jeszcze przed przybyciem Policji. G. A. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia łącznie 6 opakowań perfum o wartości łącznej 1239,94 zł na szkodę (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Towar powrócił do sprzedaży.

Dowód: zeznania świadka J. T., k. 12

G. A. urodziła się (...) we W.. Obecnie jest zameldowana we W.. Posiada wykształcenie podstawowe, nie ma zawodu, pozostaje na utrzymaniu rodziców. G. A. jest panną, nie ma dzieci, nie posiada nikogo na utrzymaniu. Nie była leczona psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Była uprzednio karana za przestępstwa przeciwko mieniu. Obecnie odpowiada w warunkach recydywy, albowiem była skazana wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, Wydział XII Karny z dnia 15 grudnia 2009r. (sygn. akt XII K 378/08 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywała w okresie od 25 stycznia 2008r. do 23 lipca 2009r. i na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywała w okresie od 23 lipca 2009r. do 17 maja 2011r.

Dowód: dane osobo-poznawcze G. A., k. 21 i 21v

karta karna, k. 25-28

wyrok łączny z dnia 15 grudnia 2008r. (sygn. akt XII K 378/08), k. 79-81

dane z systemu (...), k. 82-85

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona G. A. przyznała się do popełnienia zarzuconego jej czynu, wskazując przy tym, że dokonała kradzieży, gdyż nie ma pracy, a potrzebowała pieniędzy na życie i na własne potrzeby.

Wyjaśniła, że skradzione perfumy chciała sprzedać. Dodała, że żałuje tego, co zrobiła, ale zmusiła ją do tego sytuacja życiowa.

Wyjaśnienia oskarżonej są wiarygodne albowiem znajdują one uzasadnienie i potwierdzenie w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym również uznanym przez Sąd za wiarygodny, w tym przede wszystkim zeznania świadka J. T. (k. 11-12) – pracownika ochrony. Świadek dokładnie, logicznie i konsekwentnie opisał przebieg zdarzenia z dnia 18 grudnia 2015r.

Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności pozostałego materiału dowodowego: protokołu przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów, jak również karty karnej oskarżonej, wyroku łącznego z dnia 15 grudnia 2008r. oraz danych z systemu (...). Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, zostały sporządzone i wystawione przez uprawnione do tego instytucje, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Analizując całokształt zgromadzonego i ujawnionego materiału dowodowego, po dokonaniu subsumpcji pod ustalony stan faktyczny, Sąd doszedł do wniosku, iż zachowanie oskarżonej G. A. wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 64 § 1 k.k.

Istotą czynu zabronionego stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. jest zabór w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Przepięstwo kradzieży jest przestępstwem umyślnym, zaliczanym do tzw. przestępstw kierunkowych. Dla bytu tego przestępstwa koniecznym jest zatem wykazanie, iż sprawca działał z nastawieniem na określony cel. Celem tym jest przywłaszczenie rzeczy. W literaturze podkreśla się, że sprawca kradzieży chce uzyskać nad daną rzeczą władztwo, to znaczy chce postępować z nią tak, jak właściciel.

Wskazane powyżej okoliczności pozwalają na stwierdzenie, iż oskarżona dopuściła się zarzucanego jej czynu. Dokonała ona bowiem zaboru rzeczy ruchomych w postaci 6 opakowań perfum na szkodę (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz przeszła przez linię kas nie płacąc za zabrany towar. Tym samym uzewnętrżiła bezpośredni zamiar objęcia tego mienia we władanie wbrew woli jego właściciela.

G. A. przypisanego jej czynu dopuściła się w warunkach powrotu do przestępstwa, o którym mowa w art. 64 § 1 k.k., będąc uprzednio skazana wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, Wydział XII Karny z dnia 15 grudnia 2009r. (sygn. akt XII K 378/08 na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywała w okresie od 25 stycznia 2008r. do 23 lipca 2009r. i na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywała w okresie od 23 lipca 2009r. do 17 maja 2011r.

Wynika z powyższego, że oskarżona jest sprawcą niepoprawnym, lekceważącym zasady współżycia społecznego i nie wyciąga wniosków z poprzednich skazań.

W sprawie został złożony wniosek w trybie art. 335 k.p.k., w którym zawarto wymierzenie kary bezwzględnej, nie można zatem oczekiwać, że w efekcie Sąd wymierzy karę inną lub karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres próby, przeciwnie: oskarżona winna oczekiwać, że jeśli Sąd wniosek zaakceptuje, wyda wyrok zgodny ze złożonym wnioskiem.

Złożenie wniosku w trybie art. 335 k.p.k. ma swoje także dalej idące konsekwencje. Jak bowiem wynika z art. 447 § 5 k.p.k., podstawą apelacji nie mogą być zarzuty określone w art. 438 pkt 3 i 4, związane z treścią zawartego porozumienia, o którym mowa w art. 343 k.p.k. Oznacza to, że zarzuty odwołującego się nie mogą dotyczyć ani błędów w ustaleniach faktycznych, ani rażącej niewspółmierności kary. Oskarżona przyznała się do zarzucanego mu czynu i stan faktyczny nie budził wątpliwości ani w postępowaniu przygotowawczym, ani w postępowaniu przed Sądem, per facta concludentia jest on zatem tym, który stanowi o opisie i kwalifikacji czynu. Recydywa jest okolicznością prawną i wynika ona z dokumentacji. Kwestia wysokości kary jest kompromisem między oczekiwaniem skazanego a wolą oskarżyciela zaakceptowanym przez Sąd.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił i wnikliwie rozważył całokształt istotnych okoliczności dotyczących oskarżonej i popełnionego przez nią czynu, bacząc by wymierzona kara uznana być mogła za wyważoną, słuszną i odpowiadającą stopniu społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu, jak również adekwatną do winy oskarżonej. Miał na względzie również cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił, iż oskarżona działała z niskich pobudek, kierując się chęcią szybkiego i łatwego uzyskania korzyści majątkowej.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze, że czyn G. A. skierowany był przeciwko mieniu pokrzywdzonej spółki (...), godził w przysługujące spółce prawo własności. Wziął pod rozwagę, że zamach skierowany był przeciwko mieniu o wartości 1239,94 złotych.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał karę zaproponowaną przez Prokuratora za adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu i wymierzył oskarżonej G. Z. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności jako odpowiadającą stopniowi społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuściła. Sąd orzekł wobec oskarżonej karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, albowiem mając na uwadze, że oskarżona nagminnie dopuszczała się przestępstw przeciwko mieniu Sąd uznał, że inna kara lub środek karny nie spełni celów kary. W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonej inne kary nie powstrzymałoby jej od dokonania ponownej kradzieży.

Jednocześnie, mając na uwadze treść przepisu art. 63 § 1 k.k., Sąd zaliczył oskarżonej na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniach 18 grudnia 2015r. do 19 grudnia 2015r., tj dwa dni.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych Drz (...) (k. 76) pod pozycją 1, tj. czarnej torby, jako przedmiotu, który był przeznaczony do popełnienia przestępstwa i zarządził jej zniszczenie.

Na podstawie art. 627 § 1 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 pozycja 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 110 (sto dziesięć) złotych i opłatę w wysokości 120 (sto dwadzieścia) złotych.